

... Megyei Bíróság
5.Pf.20.358/2010/8. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A ... Megyei Bíróság ...(... szám) ügyvéd által képviselt ... (... szám) felperesnek - ...(... szám) ügyvéd által képviselt ... I. rendű, ... II. rendű, ... III. rendű, és ... IV. rendű (...szám alatti lakosok) alperesek ellen tartozás megfizetése iránt a ...-i Városi Bíróságon indult perében a 2010. február 4. napján 6.P.20.181/2009/37. szám alatt meghozott ítélet ellen a felperes részéről 38. szám alatt, az alperesek részéről 39. szám alatt benyújtott fellebbezések folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A megyei bíróság a városi bíróság ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

Az alpereseket terhelő marasztalás összegét 742.000,-Ft (Hétszáznegyvenkettőezer) forintra leszállítja, egyebekben a per főtárgya tekintetében helybenhagyja a városi bíróság ítéletét.

Az elsőfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést a következők szerint változtatja meg:

A felperes által a Magyar Állam javára fizetendő illeték összegét 208.505,- (Kettőszáznyolcezer-ötszázöt) forintra felemeli, míg az alperesek által fizetendő illeték összegét 36.795,-(Harminchatezer-hétszázkilencvenöt) forintra leszállítja.

A ... Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala felé a felperes által fizetendő állam által előlegezett eljárási költség mértékét 313.959,-(Háromszáztizenháromezer-kilencszázötvenkilenc) forintra felemeli, míg az alpereseket ezen a címen terhelő összeget 72.933,-(Hetvenkettőezer-kilencszázharminchárom) forintra leszállítja azzal, hogy az így meg nem térülő 41.328,-(Negyvenegyezer-háromszázhuszonnyolc) forintot az állam viseli.

A felperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 199.960,- (Százkilencvenkilencezer-kilencszázhatvan) forintra felemeli.

Egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.-II.-IV. rendű alpereseknek együttesen 16.000,-(Tizenhatezer) forint fellebbezési perköltséget.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A városi bíróság ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperes javára 15 napon belül 1.480.750,-Ft-ot vállalkozói díj címén, valamint ezen összeg után 2005. december 14. napjától - a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a kereseti kérelmet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy a Magyar Állam javára az illetékes adóhatóság külön felhívása alapján fizessen meg 163.500,-Ft, míg az alpereseket egyetemlegesen 81.700,-Ft összegű, állam által előlegezett eljárási illeték megfizetésére.

Kötelezte a felperest 233.750,-Ft, az alpereseket pedig egyetemlegesen 162.000,-Ft összegű állam által előlegezett eljárási költség megfizetésére a ... Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalának külön felhívása alapján.

Kötelezte továbbá a felperest, hogy az alperesek részére fizessen meg 15 napon belül 94.300,-Ft összegű perköltséget. A jogerős ítélet egy kiadmányának megküldésével rendelkezett a ... Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalának felhívásáról abban a tekintetben, hogy az ... számon elnöki letétként kezelt 57.997,-Ft-ot utalja át a ... Megyei Bíróság bevételi számlájára a felperes által a Magyar Állam, ezen belül a ... Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala javára megfizetendő állam által előlegezett eljárási költséggel kapcsolatban.

Az ítélet ellen valamennyi peres fél fellebbezéssel élt, majd a III. rendű alperes Pf. 42. sorszám alatti beadványában fellebbezését visszavonta.

A felperes fellebbezésében a városi bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a kereseti kérelmének teljes egészében helytadó ítélet meghozatalát kérte. Fellebbezését azzal indokolta, hogy a városi bíróság ítéletét ... igazságügyi szakértő szakvéleményére alapította, aki azonban nem építési, hanem jogkérdésekben foglalt állást. Kifogásolta azt is, hogy a szakértő semmiféle felmérést nem végzett, holott ennek alapján lehetett volna megalapozott szakvéleményt adni. Sérelmezte továbbá, hogy a szakértő nem a kisipari egységárgyűjteményt alkalmazta az anyag, és munkaidő szükséglet megállapításánál. Előadta, hogy az elsőfokú eljárás során új szakértő kirendelését kérte, a városi bíróság azonban ezen bizonyítási indítványát mellőzte, de annak okát az ítélet indokolásában nem fejtette ki. A bizonyítás kiegészítése céljából továbbra is új szakértő kirendelését kérte annak megállapítása érdekében, hogy milyen munkákat végzett, annak mennyi az anyagszükséglete, továbbá a kisipari egységár gyűjtemény szerint az egyes munkák elvégzéséhez mennyi munkaóra ráfordítás szükséges, s így 1.400.- forintos óradíjjal számolva az általa elvégzett munkáért milyen ellenszolgáltatás jár.

Az I.-II.-IV. rendű alperesek fellebbezésükben a városi bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a kereseti kérelem teljes egészében történő elutasítását kérték. Fellebbezésükben sérelmezték, hogy a városi bíróság nem a ... igazságügyi szakértő szakvéleményében megállapított 1.000,-Ft/óra díjtétellel, hanem egy a megítélése szerint igazságos, kompenzációs százalékkal növelt, 1.250,-Ft-os rezsióradíjjal számolta el a felperesi teljesítést. Álláspontjuk szerint figyelemmel arra, hogy minden munka tételesen került felmérésre, és elszámolásra a szakértők részéről, nincs mód arra, hogy a bíróság a felek megállapodásától eltérően határozza meg az alkalmazandó rezsióradíjat, tekintettel arra is, hogy a perben eljáró szakértők nem vizsgálták a felperes által elvégzett többlet, és pótmunka, illetve el nem végzett munka arányát, és az, hogy ezek kiegyenlítették volna egymást a per során nem nyert igazolást. Kifejtették azon álláspontjukat is, hogy mivel a felperes számlát saját bevallása szerint sem adott a munkák, illetőleg az anyagok nagyobb részéről, Áfa fizetési kötelezettsége sem keletkezhett, így e vonatkozásban is megalapozatlan a kereseti kérelem. Ennek megfelelően a ... igazságügyi szakértő által meghatározott, a felperes javára járó bruttó 752.000,-Ft-ból levonva az Áfa értéket, a felperesi kereset teljes egészében megalapozatlanná válik.

Sérelmezték azon ítéleti rendelkezést is, hogy a városi bíróság 2005. december 14-től kezdődően őket késedelmi kamat fizetésére kötelezte, annak ellenére, hogy a felperes részükre számlát nem állított ki. Megítélésük szerint a számla kiállításának elmulasztása miatt késedelembe nem eshettek, ezért kamatfizetési kötelezettségük megállapítása jogellenes.

A megyei bíróság a Pp. 249. § (2) bekezdése alapján részbizonyítási eljárás keretében beszerezte a ...-i Városi Bíróság előtt szám alatt folyamatban volt büntetőeljárás iratait. A büntetőiratokból megállapította, hogy a ...-i Városi Bíróság a felperest a 2010. július 7. napján jogerőre emelkedett sorszámú ítéletével az ellene emelt sikkasztás büntetnének, csalás büntette kísérletének, és kétféle magánokirat hamisítás vétségének vádja alól felmentette.

A megyei bíróság az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a felperesi fellebbezés alaptalan, míg az alperesek fellebbezése az alábbiak szerint megalapozott:

A megyei bíróság mindenekelőtt utal a Pp. 4. § (1) bekezdésében foglaltakra, miszerint a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése, vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti, így a részbizonyítási eljárás keretében beszerzett büntető ítéletben megállapított tényállás sem.

A megyei bíróság megítélése szerint a városi bíróság helytállóan fogadta el ítéletét alapjául ... igazságügyi szakértő szakvéleményét. Kétségtelen, hogy a szakértő szakvéleményében jogkérdésekben is véleményt nyilvánított, azonban kizárólag erre

figyelemmel a szakvéleménynek a bizonyítékok köréből történő kirekesztése nem indokolt, tekintettel arra, hogy amennyiben a szakértő jogkérdésben foglal állást, az csupán azzal a következménnyel járhat, hogy ezen megállapítást a bíróság a döntése meghozatalánál figyelmen kívül hagyja, amennyiben az nem helytálló és a per egyéb adataival is ellentétes, de ez nem eredményezheti az egész szakvélemény mellőzését, ha az egyéb vonatkozásokban, mint ahogyan a jelen esetben is, megalapozott.

A felperes azon az alapon is vitatta ... igazságügyi szakértő szakvéleményét, hogy a szakértő helyszíni felmérés hiányában adott szakvéleményt. A szakértő ebben a vonatkozásban kifejtette szakvéleményében, hogy ha a munkák jelentős része eltakarásra kerül, évekkel később nem lehet kellő biztonsággal megállapítani, hogy ami nem látható, elkészült-e. Utólagosan legfeljebb pontszerű ellenőrzés lehetséges, feltárás útján, azonban ez bontásokkal jár, amelynek a helyreállítása sokszor nem tökéletes, és későbbi hiba kiindulópontja lehet, emellett költséges.

Ezért a szakértő a perben korábban beszerezett, ... igazságügyi szakértő által készített 44. sorszámú szakvéleményben szereplő méret, és mennyiség kimutatást, munkafajtákat, munkaórákat, anyagköltség elszámolást tette vizsgálat tárgyává, megállapítva, hogy az ott megadott költségvetés tekinthető elfogadhatónak. A szakértő ezen megállapítása során figyelemmel volt a peres felek által becsatolt számlákra, az általuk tett előadásokra, elszámolási változatokra, és a helyszíni szemlén tapasztaltakra is. Mivel a már elkészült épület vonatkozásában a jelentős költségkihatással, illetve az esetlegesen későbbi hibák generálásával járó roncsolásos vizsgálat hiányában mennyiségi kimutatás a méretekből levezett számítás alapján adható, a megyei bíróság megítélése szerint elfogadható, hogy ... igazságügyi szakértő a ... igazságügyi szakértő által végzett felmérések adataiból indult ki, hiszen a szakértő megindokolta, hogy azt azért tartotta helyesnek, mert az a munkák fajtáit tekintve összhangban van a helyszíni szemlén szerzett tapasztalatokkal, a felek részéről ott elmondottakkal, a tárgyalási jegyzőkönyvek áttekintéséből leszűrhető következtetésekkel, továbbá a szakértő figyelemmel volt a felperesi irat, és adatszolgáltatásra is. A mennyiségek kimutatását pedig a méretekből levezetett számítások támasztják alá.

Mindezek alapján a megyei bíróság a felperes új szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványát elutasította.

A megyei bíróság ugyanakkor egyetértett az alperesek által a fellebbezésükben felhozottak közül azzal, hogy a peres eljárás bizonyítási anyagában nincsen adat arra vonatkozóan, hogy a felperes által elvégzésre került többlet- és pótmunka, illetőleg a felperes által el nem végzett munka milyen arányú, és erre tekintettel megalapozatlan a városi bíróság azon mérlegelése, hogy a kialkudott 1.000,-Ft rezsióradíj vonatkozásában 25%-os kompenzáció szükséges. Ezen indokolatlan felülmérlegelést a megyei bíróság mellőzte, és a felperes által elvégzett munka fejében járó vállalkozói

díj összegét a ...-féle szakvéleményben foglaltakkal összhangban 742.000,-Ft-ban állapította meg. A szakvéleményben foglaltak szerint ugyanis a felperes által végzett munkálatok anyagköltsége 2.287.000,-Ft, míg a munkadíj (2364 munkaórát 1.000,-Ft/rezsióradíjjal figyelembe véve 25% ÁFA-val növelten) 2.955.000,-Ft-ot tesz ki, mely összesen 5.242.000,-Ft. Ezen összeget csökkenteni kell az alperesek által már megfizetett 4.500.000,-Ft előleg összegével, így a fennmaradó, és az alperesek által megfizetendő különbözet 742.000,-Ft. Ezen összegek a 25%-os Áfa tartalom figyelembe vételével kerültek meghatározásra, tekintettel arra, hogy a megyei bíróság osztotta az Áfa tartalom vonatkozásában az elsőfokú bíróság jogi okfejtését.

A megyei bíróság nem fogadta el az alperesek azon fellebbezési hivatkozását, hogy késelemben nem estek, ezért kamatfizetési kötelezettségük megállapítása jogellenes. A Ptk. 397. § (1) bekezdése szerint ugyanis a díj- ha a jogszabály kivételt nem tesz - a vállalkozás teljesítésekor esedékes. A felperes a peres eljárás során megállapított munkálatokat elvégezte, ezért részére a vállalkozási díj jár, melynek megfizetésével az alperesek késelemben estek, figyelemmel arra is, hogy a felperes 2005. december 6-án felszólította az

I. rendű alperest a teljesítésre.

Mindezekre tekintettel a megyei bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a városi bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta. Miután a megváltoztatás következtében a pernyertesség, pervesztesség aránya megváltozott, és a felperes pernyertessége a perben 15%-ban, míg az alperesek pernyertessége 85%-ban állapítható meg, a megyei bíróságnak az elsőfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést is meg kellett változtatnia az alábbiak szerint:

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán helyette a Magyar Állam által előlegezett 133.000,-Ft kereseti, és 112.300,-Ft fellebbezési illeték mindösszesen 245.300,-Ft 85%-át tehát 208.505,-Ft-ot köteles a felperes az államnak megfizetni, míg az alpereseket 15%-os pervesztességük folytán e vonatkozásban 36.795,-Ft illetékfizetési kötelezettség terhel.

Az állam által előlegezett 486.220,-Ft szakértői költségből 85%-ot, azaz 413.287,-Ft-ot kellene a felperesnek az állam javára megtéríteni, azonban a felperes a szakértői költséggel kapcsolatban 10%-os mértékben részleges költségmentességben részesült, így ezen összeg 10%-át, azaz 41.328,-Ft-ot a felperes helyett az állam visel. A fennmaradó 371.959,-Ft összeget lenne tehát köteles a felperes az államnak ezen a címen megfizetni. Ugyanakkor a felperes által korábban előlegezett 80.000,-Ft összegű szakértői díjból 58.000,-Ft továbbra is bírósági letétben található, ezért a felperes által megfizetendő 371.959,-Ft-ból az 58.000,-Ft-ot levonásba helyezve (tekintettel arra, hogy ezen letétben lévő összeget a bíróság ... Megyei Bíróság

bevételi számlájára rendeli átutalni, és ezáltal ez az összeg így módon befizetésre kerül,) a felperesnek 313.959,-Ft-ot kell az állam javára teljesíteni, míg a fennmaradó 72.933,-Ft-ot az alperesek kötelesek megfizetni a 15%-os mértékű pervesztességre tekintettel.

A felperesnek az ügyvédi képviselettel kapcsolatos munkadíj címén a 32/2003. IM. rendelet 3. § (2) bekezdésének a.) pontja alapján a 15%-os pernyertességére figyelemmel 37.100,-Ft járna, míg az alpereseknek 85%-os pernyertességükre figyelemmel 183.860,-Ft. Így a felperes által az alpereseknek fizetendő 183.860,-Ft-ból az alperesek által felperesnek fizetendő 37.100,-Ft-ot levonva 146.760,-Ft-ot kellene a felperesnek ezen a címen az alpereseknek megfizetni.

A megyei bíróság azonban itt vette figyelembe azt, hogy a felperes által az alapeljárásban előlegezett 80.000,-Ft összegű szakértői díjból 22.000,-Ft kiutalásra került Horváth Róbert részére az első szakvéleményével kapcsolatban. Ezen összeget teljes egészében a felperes viselte, azonban ennek 15%-át, vagyis 3.300,-Ft-ot az alperesek a 15%-os arányú pervesztességük folytán viselni kötelesek. Így a 146.760,-Ft-ból levonásba helyezve ezen 3.300,-Ft-ot, a felperes fizetési kötelezettsége 143.460,-Ft-ot tesz ki. Ehhez azonban hozzá kell számítani az alperesek által a fellebbezésükre korábban lerótt 152.900,-Ft fellebbezési illetékből 50%-os arányban a felperest terhelő 76.450,-Ft-ot, így a felperes által fizetendő elsőfokú perköltség összege 219.910,-Ft-ot tesz ki, melyből levonásba kell helyezni a felperes által a fizetési meghagyáson lerótt 133.000,-Ft illeték 15%-át, vagyis 19.950,-Ft-ot, így a felperes fizetési kötelezettsége elsőfokú perköltség címén 199.960,-Ft-ot tesz ki.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, míg az alperesek fellebbezése részben volt megalapozott, ezért a megyei bíróság a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a felperest kötelezte az alperesek javára az alperesek jogi képviseletével felmerült fellebbezési perköltség megfizetésére a rendelkező részben írtak szerint, melynek mértékét a megyei bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (6) bekezdése alapján a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan határozta meg azzal, hogy ez az összeg a 25% Áfát is magában foglalja.

Balassagyarmat, 2011. január 6.

Dr. ...né dr. ... Margit sk. a tanács elnöke

Dr. ... Andrea sk. előadó bíró

Dr. ... József sk. bíró